

Cauza C-463/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

24 septembrie 2020

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

4 iunie 2020

Reclamantă:

Namur-Est Environnement ASBL

Pârâtă:

Région wallonne

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
[CONSILIUL DE STAT, SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV]****HOTĂRÂRE****I. Obiectul cererii de sesizare a instanței**

- 1 Printr-o cerere introdusă la 18 ianuarie 2017, asociația fără scop lucrativ NAMUR-EST ENVIRONNEMENT solicită anularea deciziei inspecteur général du département de la nature et des forêts [inspectorul general al departamentului pentru natură și păduri] (denumit în continuare „D.N.F.”) din 27 iunie 2016 prin care societății pe acțiuni SAGREX (denumită în continuare „SAGREX”) i se acordă derogări de la măsurile de protecție a speciilor de animale și de plante definite la articolele 2bis, 3 și 3bis din Legea din 12 iulie 1973 privind conservarea naturii (Moniteur belge nr. 1973A71207 din 11 septembrie 1973, <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1973/07/12/1973A71207/justel>, denumită în continuare „Legea privind conservarea naturii”) în vederea exploatării unei cariere de calcar granulat la Bossimé.

- 2 La 14 martie 2018, a fost admisă cererea de intervenție formulată de S.A. CIMENTERIES CBR.

II. Situația de fapt

- 3 La 4 noiembrie 2008, SAGREX a introdus o cerere de eliberare a unui permis unic având ca obiect repunerea în exploatare a sitului carierei de la Bossimé, săparea unui tunel între carierele din Bossue și din Lives-sur-Meuse, instalarea unei benzi transportoare în cariera din Lives-sur-Meuse și amenajarea unui cheu de încărcare a penişelor pe malul râului Meuse.

- 4 La 12 mai 2010, D.N.F. a emis un aviz nefavorabil, care cuprinde printre altele următoarele motive:

„Întrucât, în pofida numărului mare de specii protejate care vor fi [afectate] de proiect, în mod surprinzător dosarul nu face nicio mențiune cu privire la obligația legală de a dispune de derogările necesare de la măsurile de protecție a speciilor protejate în conformitate cu reglementarea în vigoare;

[...]

Întrucât, având în vedere natura și scara acestui proiect, reamenajările prevăzute înainte, în timpul și după șantier, nu pot atenua efectiv și nici nu pot compensa numeroasele efecte prevăzute, în special în ceea ce privește distrugerea habitatelor naturale”.

- 5 La 15 aprilie 2016, SAGREX a introdus o cerere de derogare de la măsurile de protecție a speciilor de animale și de plante prevăzute de Legea privind conservarea naturii. Această cerere este însoțită de o evaluare a efectelor intitulată „Distrugerea mediilor și deplasările speciilor de plante pentru exploatarea carierei de la Bossimé”, din luna aprilie 2016.

- 6 La 27 iunie 2016, D.N.F. a acordat derogarea solicitată; în consecință, a permis SAGREX să perturbeze în mod intenționat indivizii din speciile de animale și de plante pe care le enumeră, să deterioreze și să distrugă zonele de habitat ale acestor specii, să deștrăduce, să distrugă în mod intenționat, să dețină și să transporte indivizi, precum și să deterioreze zonele de habitat ale acestor specii, prin aplicarea unor măsuri de atenuare pe care le enumeră. Este vorba despre actul atacat.

- 7 La 30 septembrie 2016, SAGREX a depus planuri de modificare și o completare ulterioară a studiului privind efectele în cadrul cererii de eliberare a unui permis unic.

- 8 O anchetă publică cu privire la proiectul modificat a fost organizată în perioada cuprinsă între 21 noiembrie și 21 decembrie 2016 și a suscitat numeroase reclamații.

- 9 La 21 decembrie 2016, D.N.F. a emis un aviz favorabil în anumite condiții cu privire la cererea de eliberare a unui permis unic. Acest aviz se întemeiază, printre altele, pe următoarele motive:

„Întrucât, prin recomandările preluate în dosarul de cerere, prin obligațiile care decurg din derogarea de la 27 iunie 2016 și în condițiile reluate mai jos, efectele importante ale acestui proiect în materie de conservare a naturii pot fi aduse la un nivel acceptabil, având în vedere în special compensațiile; [...]”.

- 10 La 25 septembrie 2017, ministrul competent a refuzat permisul unic. Această decizie a făcut obiectul unei acțiuni în anulare distincte introduse de intervenientă. O hotărâre din 14 mai 2020 a respins această acțiune.

III. Tezele părților

A. Cererea de anulare

- 11 Reclamanta invocă între altele încălcarea articolelor 2-10 și a anexei I punctul 19 la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 2012, L 26, p 1).
- 12 Actul atacat este o autorizație care nu a fost supusă unei proceduri de evaluare a efectelor în conformitate cu dispozițiile relevante ale Directivei 2011/92, iar autoritatea care a eliberat-o nu a examinat dacă în speță era necesară o asemenea procedură de evaluare a impactului.
- 13 Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2011/92 prevede că „proiectele enumerate în anexa I se supun unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10”. Anexa I punctul 19 vizează printre altele „Cariere și exploatații miniere de suprafață, în cazul în care suprafața șantierului depășește 25 hectare [...]”, aceste proiecte trebuie să facă „obiectul unei cereri de aprobare de dezvoltare și al unei evaluări a efectelor lor” și aprobarea de dezvoltare este „decizia autorității sau a autorităților competente care [împuternicește] inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul”.
- 14 Proiectul intră sub incidența anexei I la Directiva 2011/92, iar derogarea a fost acordată „în vederea exploatații unei cariere de calcar granulat la Bossimé”. Prin urmare, o aprobare de dezvoltare este necesară pentru ca solicitantul să aibă dreptul „să își realizeze proiectul” și, în consecință, eliberarea acestei aprobări trebuia precedată de o evaluare a efectelor în conformitate „cu articolele 5-10” din directivă.
- 15 În orice caz, în cadrul unui proces de luare a deciziilor în mai multe etape, procedura de evaluare trebuie să aibă loc cât mai curând posibil. Desigur, o cerere de eliberare a unui permis unic pentru exploatarea carierei a fost introdusă în paralel, însă această cerere și studiul privind efectele care o însoțește sunt

ulterioare introducerii cererii de derogare și deciziei din 27 iunie 2016, studiul privind efectele datând din luna iulie 2016.

- 16 „Extras[ul] din capitolul Faună și Floră din studiul privind efectele din anul 2008 - Studiu suplimentar privind efectele ca urmare a modificării proiectului din anul 2015”, anexat la cererea de derogare, are un domeniu de aplicare limitat și nu poate constitui o evaluare a efectelor asupra mediului în sensul cerințelor directivei.
- 17 În plus, evaluarea efectelor implică de asemenea efectuarea de consultări cu organismele în cauză și participarea publicului (articolul 6 din Directiva 2011/92), examinarea și luarea în considerare de către autoritatea competentă a informațiilor prezentate în documentul de evaluare și a informațiilor primite în cadrul consultărilor în temeiul articolului 6 (articolul 8 din Directiva 2011/92), precum și integrarea acestei luări în considerare de către autoritatea competentă în decizia privind aprobarea de dezvoltare și informarea publicului (articolul 9 din Directiva 2011/92), și anume etape care nu au fost respectate în speță (și în special etapa de participare a publicului).

B. Memoriul în răspuns

- 18 Pârâta răspunde că actul atacat nu constituie un proiect în sensul Directivei 2011/92. Acesta nu are ca efect să permită exploatarea unei cariere, ci numai să înlăture aplicarea anumitor dispoziții din Legea privind conservarea naturii în vederea introducerii unei cereri de autorizare a exploatării. Întrucât această autorizație nu poate fi pusă în aplicare ca atare, ea nu constituie „decizia autorității sau a autorităților competente care [împuternicește] inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul”. Pe de altă parte, nu este vorba despre o autorizație care se înscrie într-un proces de luare a deciziilor în mai multe etape, iar autorul actului atacat este o autoritate diferită de cele însărcinate cu soluționarea cererii de eliberare a unui permis unic și care acționează într-un cadru diferit.

C. Memoriul în replică

- 19 Reclamanta răspunde făcând referire la diverse hotărâri ale Curții și în special la Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), referitoare la aplicarea Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 1985, L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174) în privința exploatării unei cariere.
- 20 Actul atacat este o condiție *sine qua non* a exploatării carierei; acesta constituie, așadar, o aprobare în cadrul unui proces de luare a deciziilor în mai multe etape. Procedura de evaluare trebuie să aibă loc cât mai curând posibil. Faptul că autorul actului atacat este o autoritate diferită de cele însărcinate cu examinarea cererii de eliberare a unui permis unic este lipsit de relevanță în această privință.

- 21 A considera că evaluarea efectelor trebuie să aibă loc numai în cadrul examinării cererii de eliberare a unui permis unic echivalează cu pierderea din vedere, pe de o parte, a faptului că, în procesul de luare a deciziilor, autoritatea competentă trebuie să țină seama de efectele proiectului asupra mediului „cât mai devreme posibil”, și, pe de altă parte, a faptului că o evaluare a efectelor realizată ulterior nu poate repune în discuție actul atacat, care acordă definitiv aprobarea de a perturba în mod intenționat specii protejate și de a deteriora și distruge zonele de habitat ale acestor specii, astfel încât evaluarea trebuie să fie prealabilă.

D. Memoriul în intervenție

- 22 Potrivit intervenției, deși proiectul de exploatare a carierei intră în sfera noțiunii de „proiect” în sensul Directivei 2011/92, derogarea atacată nu este totuși o „aprobare de dezvoltare” în sensul acesteia, din moment ce nu conferă, prin ea însăși, dreptul de a realiza proiectul: cumularea celor două autorizații este cea care „împuternicește” inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul.
- 23 Din moment ce derogarea este o etapă a procesului de aprobare care nu constituie decizia principală, ci o decizie accesorie care nu privește decât anumite efecte ale proiectului, nu era necesar să se efectueze evaluarea efectelor în acest stadiu.
- 24 Studiul privind efectele care însoțește cererea de eliberare a unui permis unic cuprinde o analiză a efectelor asupra speciilor protejate vizate de derogare, astfel încât obiectivele Directivei 2011/92 sunt realizate în totalitate, în măsura în care evaluarea a fost realizată înaintea autorizației principale, privește efectele asupra speciilor protejate și face obiectul tuturor garanțiilor procedurale impuse de directivă.
- 25 Nu se poate considera că proiectul era adoptat definitiv în toate modalitățile sale de punere în aplicare la momentul cererii de derogare. Prin urmare, solicitantul trebuie să procedeze la evaluarea efectelor în stadiul cererii de eliberare a unui permis unic, astfel încât studiul să privească proiectul definitiv, după adaptare pentru a se conforma derogării.

E. Ultimul memoriu al pârâtei

- 26 Pârâta susține că nu există nicio corelație legală sau administrativă între regimul permisului unic și regimul derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de animale și de plante. Prin urmare, nu există un „proces de luare a deciziilor” în sensul jurisprudenței europene. Nu trebuie să se confunde cauza, respectiv exploatarea unei cariere, cu efectele sale, respectiv atingerile aduse speciilor de animale sau de plante.

F. Ultimul memoriu al intervenientei

- 27 Intervenienta consideră că Directiva 2011/92 este respectată, chiar dacă ancheta publică a avut loc după adoptarea actului atacat, din moment ce „atât derogarea

propriu-zisă, cât și evaluarea specifică a efectelor care demonstrează respectarea condițiilor derogării și studiul suplimentar privind efectele referitor la floră și faună (din luna aprilie 2016) au fost anexate la dosarul supus anchetei publice în legătură cu decizia principală”. Ancheta publică a fost organizată mai exact într-un moment în care publicul a avut ocazia să adreseze în mod efectiv observații cu privire la proiectul în suși, dat fiind că, la acel moment, încă mai puteau fi preconizate toate opțiunile.

G. Ultimul memoriu al reclamantei

- 28 Reclamanta insistă asupra faptului că actul atacat este o condiție *sine qua non* a exploatării carierei. Această exploatare și perturbarea speciilor „constituie unul și același proiect de intervenție în mediul natural”. Atunci când sunt necesare mai multe decizii administrative pentru a împuternici inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul, toate aceste decizii administrative constituie aprobarea de dezvoltare în sensul Directivei 2011/92. Prin urmare, cererea de derogare nu a făcut obiectul unei evaluări de mediu adecvate.

IV. Examinare

- 29 Directiva 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109) prevede la articolele 12 și 13 că statele membre iau măsurile necesare pentru a institui sisteme de protecție a speciilor de animale și de plante enumerate în anexa IV literele (a) și (b). La articolul 16, ea permite statelor membre să deroge de la aceste măsuri în anumite cazuri și în anumite condiții.
- 30 Nici Directiva 92/43, nici Legea privind conservarea naturii, nici reglementarea administrativă regională nu prevăd o evaluare a efectelor sau o consultare a publicului înainte de eliberarea autorizației de derogare de la măsurile de protecție a speciilor de animale și de plante.
- 31 Pentru a răspunde la avizul nefavorabil al D.N.F. din 12 mai 2010, SAGREX a introdus o cerere de derogare de la Legea privind conservarea naturii.
- 32 Cererea de derogare este însoțită de o evaluare a efectelor intitulată „Distrugearea mediilor și deplasările speciilor de plante pentru exploatarea carierei de la Bossimé” din luna aprilie 2016.
- 33 Această evaluare a efectelor este însoțită, printre altele, de un extras din studiul privind efectele realizat în cadrul cererii de eliberare a unui permis unic. Este vorba despre „capitolul Faună și Floră din studiul privind efectele din anul 2008 - Studiu suplimentar privind efectele ca urmare a modificării proiectului din anul 2015”, tot din luna aprilie 2016.
- 34 Nicio etapă de participare a publicului nu a avut loc înainte de adoptarea actului atacat.

35 Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2011/92 conține, printre altele, următoarele definiții:

(a) „proiect” înseamnă:

- executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații sau lucrări;
- alte intervenții în mediul natural și asupra peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale;

[...]

(c) „aprobare de dezvoltare” înseamnă decizia autorității sau a autorităților competente care [împuternicește] inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul.

Articolul 2 alineatul (1) din aceeași directivă prevede printre altele: „Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării aprobării de dezvoltare, proiectele care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului, în temeiul, între altele, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, fac obiectul unei cereri de aprobare de dezvoltare și al unei evaluări a efectelor lor asupra mediului”.

36 Articolul 6 din Directiva 2011/92 are următorul cuprins:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că autoritățile care ar putea fi interesate de un proiect, prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu sau ca urmare a competențelor lor la nivel local și regional, au posibilitatea să emită un aviz cu privire la informațiile furnizate de inițiatorul proiectului și la cererea de aprobare de dezvoltare, ținând seama, după caz, de situațiile menționate la articolul 8a alineatul (3). În acest sens, statele membre desemnează autoritățile care trebuie consultate, în general sau de la caz la caz. Informațiile colectate în conformitate cu articolul 5 sunt transmise autorităților respective. Statele membre stabilesc norme detaliate privind consultarea.

(2) În vederea asigurării participării efective a publicului interesat la procedurile de luare a deciziilor, publicul este informat, pe cale electronică și prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, cu privire la următoarele aspecte, de la începutul procedurilor de luare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) și, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil:

(a) solicitarea de aprobare de dezvoltare;

(b) faptul că proiectul este supus unei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului și, după caz, faptul că se aplică articolul 7;

(c) datele privind autoritățile competente responsabile de luarea deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații

sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;

(d) natura deciziilor posibile sau, în cazul în care există, a proiectului de decizie;

(e) o precizare privind disponibilitatea informațiilor colectate în conformitate cu articolul 5;

(f) o precizare a orelor și a locurilor în care și a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;

(g) detalii privind sistemele de participare a publicului instituite în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

(3) Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termene rezonabile:

(a) orice informații colectate în conformitate cu articolul 5;

(b) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol;

(c) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu, alte informații decât cele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(4) Publicului interesat trebuie să i se ofere de la început ocazii efective de a participa la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) și, în acest scop, trebuie să aibă dreptul de a exprima observații și opinii destinate autorității sau autorităților competente atunci când toate opțiunile sunt posibile și înainte de luarea unei decizii asupra solicitării de aprobare de dezvoltare.

(5) Normele detaliate de informare a publicului, de exemplu, prin lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale, și de consultare a publicului interesat, de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice, se stabilesc de către statele membre. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că informațiile relevante sunt puse la dispoziția publicului în format electronic, cel puțin prin intermediul unui portal central sau al unor puncte accesibile de acces, la nivelul administrativ adecvat.

(6) Sunt prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp pentru:

(a) informarea autorităților menționate la alineatul (1) și a publicului; precum și

(b) pregătirea și participarea efectivă a autorităților menționate la alineatul (1) și a publicului vizat la luarea deciziilor de mediu, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.

(7) Termenele pentru consultarea publicului vizat cu privire la raportul de evaluare a impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) nu sunt mai scurte de 30 de zile”.

- 37 În Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), Curtea a observat că, potrivit primului considerent al Directivei 85/337, se prevede că, în procesul de luare a deciziilor, autoritatea competentă ia în considerare efectele proiectului în discuție asupra mediului „cât mai devreme posibil” (punctul 51). „Prin urmare, în cazul în care dreptul național prevede că procedura de autorizare se desfășoară în mai multe etape, una dintre aceste etape fiind o decizie principală, iar cealaltă o decizie de executare care nu poate depăși parametrii stabiliți prin decizia principală, efectele pe care proiectul le-ar putea avea asupra mediului trebuie identificate și evaluate în cadrul procedurii de adoptare a deciziei principale. Evaluarea ar trebui efectuată în cadrul procedurii de adoptare a deciziei de executare doar în cazul în care aceste efecte nu sunt identificabile decât în cadrul acestei proceduri” (punctul 52).
- 38 În plus, Curtea a statuat că: „Din structura și din obiectivele Directivei 85/337 reiese că [articolul 1 alineatul (2) din această directivă] vizează decizia (în una sau mai multe etape) care permite inițiatorului proiectului să înceapă lucrările pentru a-și realiza proiectul. Având în vedere aceste precizări, revine, așadar, instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă autorizația de construcție privind anteproiectul și decizia de aprobare a punctelor rezervate în discuție în litigiul principal constituie, în ansamblu, o „autorizație” în sensul Directivei 85/337 (a se vedea în această privință Hotărârea de la aceeași dată, Comisia/Regatul Unit, C-508/03, nepublicată încă în Repertoriu, punctele 101 și 102). Trebuie amintit, în continuare, că la punctul 52 din Hotărârea Wells, citată anterior, Curtea a precizat că în cazul în care dreptul național prevede o procedură de autorizare în mai multe etape, una dintre aceste etape fiind o decizie principală, iar cealaltă o decizie de executare care nu poate depăși parametrii stabiliți prin decizia principală, efectele pe care proiectul le-ar putea avea asupra mediului trebuie identificate și evaluate în cadrul procedurii de adoptare a deciziei principale. Evaluarea ar trebui efectuată în cadrul procedurii de adoptare a deciziei de executare doar în cazul în care aceste efecte nu sunt identificabile decât în cadrul acestei din urmă proceduri” [Hotărârea din 4 mai 2006, Barker (C-290/03, EU:C:2006:286, punctele 45-47); a se vedea de asemenea Hotărârea din 4 mai 2006, Comisia/Regatul Unit (C-508/03, EU:C:2006:287, punctul 104), Hotărârea din 28 februarie 2008, Abraham și alții (C-2/07, EU:C:2008:133, punctul 26), Hotărârea din 17 martie 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest și alții (C-275/09, EU:C:2011:154, punctul 32), și Hotărârea din 3 martie 2011, Comisia/Irlanda (C-50/09, EU:C:2011:109, punctele 76 și 77)].

- 39 De asemenea, Curtea a statuat, la punctul 34 din Hotărârea din 17 martie 2011, *Brussels Hoofdstedelijk Gewest și alții* (C-275/09, EU:C:2011:154), că îi revine instanței naționale sarcina de a stabili, în temeiul reglementării naționale aplicabile, dacă o decizie precum cea în discuție în litigiul principal poate fi considerată o etapă a unei proceduri de autorizare divizate în mai multe etape având ca obiect, la încheierea sa, realizarea unor activități care constituie un proiect în sensul dispozițiilor relevante ale Directivei 85/337.
- 40 În speță, adoptarea actului atacat nu a fost precedată de nicio etapă de participare a publicului. Etapa de participare a publicului a avut loc în principal după adoptarea actului atacat, cu ocazia anchetei publice care a avut loc cu privire la cererea de eliberare a unui permis unic. Prin urmare, trebuie să se examineze dacă Directiva 2011/92 impune ca o etapă de participare a publicului să aibă loc înainte de adoptarea unei măsuri care are domeniul de aplicare și efectele actului atacat.
- 41 În această privință, este necesar să se arate că exploatarea carierei nu ar putea avea loc fără derogarea atacată. În acest sens, este în afara oricărei îndoieli faptul că actul atacat constituie o condiție necesară pentru repunerea în exploatare a carierei. Pe de altă parte, este la fel de incontestabil că această exploatare nu ar putea avea loc fără acordarea unui permis unic, a cărui eliberare este condiționată de organizarea unei anchete publice.
- 42 Exploatarea carierei de la Bossimé constituie ca atare un proiect în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/92. Această exploatare trebuie, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din directivă, să fie supusă unei evaluări de mediu, dat fiind că astfel de cariere sunt enumerate în anexa I la directivă.
- 43 Totuși, actul atacat are ca unic obiect autorizarea perturbării animalelor și a deteriorării zonelor de habitat ale acestor specii. Pe de altă parte, decizia principală care împuternicește inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul este permisul unic care poate, după o anchetă publică, să fie refuzat sau supus unor condiții mai severe decât cele prevăzute de actul atacat. Astfel, în speță, autoritatea a refuzat să acorde permisul unic referitor la exploatarea carierei.
- 44 Autoritatea însărcinată cu eliberarea permisului unic trebuie să examineze toate aspectele urbanistice și de mediu ale proiectului privind exploatarea carierei. În acest sens, ea poate aprecia cu mai multă strictețe efectele acestei exploatare în lumina parametrilor stabiliți de autorul actului atacat.
- 45 Prin urmare, se ridică problema dacă actul atacat și permisul unic care ar autoriza exploatarea carierei țin de aceeași aprobare de dezvoltare [în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2011/92] referitoare la același proiect [în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din aceeași directivă]. Ținând seama de particularitatea acestui context factual în raport cu jurisprudența europeană existentă, este necesar să se sesizeze din oficiu Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la acest aspect.

- 46 În cazul unui răspuns afirmativ la această primă întrebare, se mai impune să se solicite Curții să se pronunțe cu privire la cerințele aceleiași directive, din moment ce, spre deosebire de actele care erau în discuție în cauzele care au condus la pronunțarea hotărârilor citate anterior, în special Hotărârea Wells, actul atacat nu este în mod real o decizie de executare, însă nu constituie nici decizia principală, aceasta fiind permisul unic care autorizează exploatarea carierei.

V. Întrebările preliminare

1. O decizie „de autorizare a perturbării animalelor și a deteriorării zonelor de habitat ale acestor specii în vederea exploatării unei cariere” și decizia de autorizare sau de refuz al acestei exploatări (permisul unic) fac obiectul aceleiași aprobări de dezvoltare [în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului] referitoare la același proiect [în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din aceeași directivă] în ipoteza în care, pe de o parte, această exploatare nu poate avea loc fără prima dintre ele și, pe de altă parte, autoritatea însărcinată cu eliberarea permiselor unice păstrează posibilitatea de a aprecia cu mai multă strictețe efectele acestei exploatări asupra mediului în raport cu parametrii stabiliți de autorul primei decizii?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la această primă întrebare, cerințele prevăzute de directiva menționată, în special la articolele 2, 5, 6, 7 și 8, sunt respectate suficient atunci când etapa de participare a publicului se derulează după adoptarea deciziei „de autorizare a perturbării animalelor și a deteriorării zonelor de habitat ale acestor specii în vederea exploatării unei cariere”, dar înainte de adoptarea deciziei principale prin care inițiatorul proiectului este împuternicit să exploateze cariera?